

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Шумен, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Азадухи Ов. Карагьозян

Членове: Константин Г. Моллов
Теодора Енч. Димитрова

при участието на секретаря Д. Ст. Андонова
като разгледа докладваното от Теодора Енч. Димитрова Въззивно
гражданско дело № 20223600500471 по описа за 2022 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба на Н. Р. А. и Д. А., действащ чрез пълномощника Н. Р. А., двамата чрез адв. М. М. от ШАК срещу решение № 212/21.07.2022 г. по гр.д. № 946/2021 г. по описа на НПРС.

Жалбоподателите намират решението за неправилно по съображения, подробно изложени в жалбата им, поради което молят въззивният съд да го отмени и постанови друго, с което да уважи изцяло предявените искове и им присъди извършените по делото разноски.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК въззиваемият Д. Т. Т., действащ чрез назначения му особен представител адв. Сн. И. от ШАК е депозирал отговор на жалбата, в който я оспорва като неоснователна и моли за оставянето ѝ без уважение.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК въззиваемите А. О. И., Н. М. Ю., А. Т. Ш. и Ш. Т. Ш. не са депозирали отговор на жалбата.

Въззивната жалба е подадена в срок, от надлежно легитимирани лица, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, редовна и допустима.

Разгледана по същество, същата е частично основателна поради следното: Гр.д. № 946/2021 г. по описа на НПРС е образувано по искова молба на жалбоподателите срещу въззиваемите, в качеството им на наследници на Ш. Ю. И., ЕГН *****, починал на 27.07.2015 г., с искания: 1/ да бъде развален, на основание чл.189, вр. чл.87, ал.3 от ЗЗД,

сключения на 17.07.2011 г., с нотариален акт № .....2011 г. на нотариус рег. № 346 при НК, вписан в СВ под № .....2011 г. договор за покупко-продажба на недвижим имот – нива с площ от 7.478 дка, IV категория, представляваща имот № 018069 в землището на с. ...., общ. Нови Пазар, обл. Шумен, при граници: нива № 018070, кад. № 000039 – полски път, нива № 018029 и нива № 018028; 2/ да бъдат осъдени ответниците да заплатят на ищите припадащата им се част от заплатената цена по разваления договор за покупко-продажба, както следва: А. О. И. – 1 500 лева, представляващи 12/16 от заплатената цена, Н. М. Ю. – 125 лева, представляващи 1/16 от заплатената цена, Д. Т. Т. – 125 лева, представляващи 1/16 от заплатената цена, А. Т. Ш. – 125 лева, представляващи 1/16 от заплатената цена и Ш. Т. Ш. – 125 лева, представляващи от заплатената цена, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска и 3/ за осъждане на ответниците да заплатят на ищите, на основание чл.45 от ЗЗД обезщетение за имуществени вреди в размер на 1 250 лева от общо причинените им вреди в размер на 5 689.47 лева, представляващи присъдени неустойка в размер на 3 900 лева и деловодни разноски в размер на 1 789.47 лева по решение № 216/13.07.2016 г. по гр.д. № 1160/2015 г. по описа на НПРС, както следва: А. О. И. – 937.50 лева, представляващи 12/16 от претендираното обезщетение, Н. М. Ю. – 78.125 лева, представляващи 1/16 от претендираното обезщетение, Д. Т. Т. – 78.125 лева, представляващи 1/16 от претендираното обезщетение, А. Т. Ш. – 87.125 лева, представляващи 1/16 от претендираното обезщетение и Ш. Т. Ш. – 87.125 лева, представляващи 1/16 от претендираното обезщетение, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска и извършените деловодни разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответниците са оспорили предявените иски като недопустими и неоснователни.

Първоинстанционният съд е приел, че е сезиран с обективно съединени иски с правно основание чл.189 от ЗЗД, вр. чл.87, ал.3 от ЗЗД и чл.45 от ЗЗД – предявен като частичен иск за сумата от 1 250 лева от иск в размер на 5 689.47 лева, като с решението си е отхвърлил изцяло като неоснователни и недоказани, предявения от Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН ***** , двамата с постоянен адрес: с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен, ул. .... № 6 срещу ответниците А. О. И., с адрес: гр. Провадия, обл. Варна, ул. .... № 17, Н. М. Ю., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7, Д. Т. Т., с адрес: гр. Добрич, ж.к. .... № 22 вх. А ет. 2 ап. 6, А. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7 и Ш. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7, иск с правно основание чл.189 от ЗЗД, вр.чл.87 ал.3от ЗЗД за разваляне на договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в н.а. № ...../2011 г. по описа на нотариус ....., рег. №346 на НК, с който, Ш. Ю. И. и А. О. И. са продали на Н. Р. А. следния свой собствен недвижим имот, находящ се в с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен: нива с площ от 7.478 дка, IV категория, в местността „.....“, имот № 018069, с ЕКАТТЕ 11819, при граници - нива № 018070, кад. № 000039 - полски път, нива № 018029 и нива №018028; предявения от Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН ***** иск за осъждане на ответниците А. О. И., Н. М. ю. Д. Т. Т., А. Т. Ш. и Ш. Т. Ш. да им заплатят сумата от 2000 лева, представляваща заплатената цена по договора за

покупко-продажба, ведно със законната лихва върху нея, начиная от предявяване на иска и предявените от Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН ***** срещу ответниците А. О. И., Н. М. ю. Д. Т. Т., А. Т. Ш. и Ш. Т. Ш. искове с правно основание чл.45 от ЗЗД, както следва: 1/ Ответницата А. О. И. да бъде осъдена да заплати на ищците сумата от 1 500 лева, представляваща припадаща ѝ се част в размер на 12/16 от заплатената от ищците цена по разваления договор за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска в съда, както и на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на ищците и припадащата ѝ се част в размер на 12/16 от причинените им имуществени вреди в размер на 937.50 лева, от общо претендираната сума от ответниците в размер на 1 250 лева, от общо причинените на ищците вреди от 5 689.47 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на този иск в съда, както и съответната част от направените по делото разноси; 2/ Ответницата Н. М. Ю. да бъде осъдена да заплати на ищците сумата от 125 лева, представляваща припадаща ѝ се част в размер на 1/16 от заплатената от ищците цена по разваления договор за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска в съда, както и на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на ищците и припадащата ѝ се част в размер на 1/16 от причинените им имуществени вреди в размер на 78.125 лева, от общо претендираната сума от ответниците в размер на 1 250 лева, от общо причинените на ищците вреди от 5 689.47 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на този иск в съда, както и съответната част от направените по делото разноси; 3/ Ответникът Д. Т. Т. да бъде осъден да заплати на ищците сумата от 125 лева, представляваща припадаща му се част в размер на 1/16 от заплатената от ищците цена по разваления договор за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска в съда, както и на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на ищците и припадащата му се част в размер на 1/16 от причинените им имуществени вреди в размер на 78.125 лева, от общо претендираната сума от ответниците в размер на 1 250 лева, от общо причинените на ищците вреди от 5 689.47 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на този иск в съда, както и съответната част от направените по делото разноси; 4/ Ответницата А. Т. Ш. да бъде осъдена да заплати на ищците сумата от 125 лева, представляваща припадаща ѝ се част в размер на 1/16 от заплатената от ищците цена по разваления договор за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска в съда, както и на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на ищците и припадащата ѝ се част в размер на 1/16 от причинените им имуществени вреди в размер на 78.125 лева, от общо претендираната сума от ответниците в размер на 1 250 лева, от общо причинените на ищците вреди от 5 689.47 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на този иск в съда, както и съответната част от направените по делото разноси; 5/ Ответникът Ш. Т. Ш. да бъде осъден да заплати на ищците сумата от 125 лева, представляваща припадаща му се част в размер на 1/16 от заплатената от ищците цена по разваления договор за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска в съда, както и на основание чл. 45 от ЗЗД да

заплати на ищците и припадащата му се част в размер на 1/16 от причинените им имуществени вреди в размер на 78.125 лева, от общо претендираната сума от ответниците в размер на 1 250 лева, от общо причинените на ищците вреди от 5 689.47 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на този иск в съда, както и съответната част от направените по делото разноски. Със същото решение съдът е осъдил Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН ***** да заплатят на ответника Ш. Т. Ш. направените по делото разноски в размер на по 300.00 лева всеки.

Решението се обжалва изцяло от ищците.

След извършена проверка по реда на чл.269 от ГПК, настоящата инстанция намери, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Първоинстанционният съд е посочил некоректно правната квалификация на иска за вреди от неизпълнен договор, а именно чл.45 от ЗЗД, вместо чл.82 от ЗЗД, което обаче не рефлектира върху допустимостта на решението, тъй като съдът се произнесъл по предявените претенции, въз основа на всички относими факти, при обсъждане на събраните във връзка с тях доказателства и при правилно разпределение на доказателствената тежест между страните.

По съществото на спора, от събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установи следното:

С н.а. № .....2011 г. на нотариус рег. № 346 при НК, вписан в СВ под № .....2011 г., Ш. Ю. И. продал на Н. Р. А., през време на брака ѝ с Д. А. следните свои собствени недвижими имоти, находящи се в с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен: 1/ нива с площ от 7.478 дка, IV категория, местност „-----“, имот № 018069, при граници: нива № 018070, кад. № 000039 - полски път, нива № 018029 и нива № 018028 и 2/ лозе с площ от 1.385 дка, VI категория, местност „-----“, имот № 5096, при граници: лозе № 045095, кад. № 000033 - полски път, лозе № 045097 и кад. № 000030 - полски път, за сумата от 1 500 лева, която продавачът е получил напълно и в брой от купувача преди подписване на договора. Съгласно нотариалния акт, данъчната оценка на двата имота е била в размер на 1 051.44 лева.

С н.а. № .....2012 г. на нотариус рег. № 346 при НК, вписан в СВ под вх.рег. № 3370/31.07.2012 г., акт 6, т. 12, дело № 1650/2012 г., Н. Р. А. и Д. А. продали на г.ф.ф. опасания по-горе земеделски имот – нива с площ от 7.478 дка за сумата от 3 900 лева, получени от купувача по банков път преди подписване на договора.

С искова молба вх. № 5695/26.11.2015 г., вписана в СВ под вх.рег. № 5521/08.12.2015 г., акт 9, т. 6, дело № 1958/2015 г. х.ю.и. Н.Ю.М. Ф.С.К., В.С.Б. и Р.С.Р., в качеството им на наследници на Ю.И.Х., ЕГН *****, починал на 23.05.1986 г. са предявили срещу купувача г.ф.ф. и съпругата му К.Г.Н. в качеството ѝ на негов задължителен необходим другар, иск за ревандикиране на процесния недвижим имот, по който било образувано гр.д. № 1160/2015 г. по описа на НПРС. В срока за отговор ответникът по иска г.ф.ф. е поискал привличане като трети лица помагачи на праводателите му по сделката, обективизирана в н.а. № .....2012 г. – Н. Р. А. и Д. А., като е заявил, че

предявява спрямо тях обратен иск с правно основание чл.189, вр. чл.87, ал.3 от ЗЗД за обявяване за развален на договора за продажба на недвижимия имот в резултат на евекция, в качеството му на купувач, за осъждане на Н. Р. А. и Д. А. да му заплатят сумата от 3 900 лева, представляваща заплатената продажна цена по разваления договор за покупко-продажба и сумата от 226.84 лева, представляваща разноски по прехвърляне на собствеността на имота, от които всеки да заплати по 1 950 лева – платена продажна цена и 113.42 лева – разноски по прехвърляне на имота, а при условията на евентуалност, при неуважаване на иска по чл.189, вр. чл.87, ал.3 от ЗЗД – и обратен иск за осъждане на Н. Р. А. и Д. А. да му заплатят сумата от 3 900 лева, представляваща заплатената продажна цена по сключения между страните договор за покупко-продажба на имота, както и обратен иск за осъждане на Н. Р. А. и Д. А. да му заплатят, на основание чл.92 от ЗЗД, сумата от 3 900 лева, представляваща 1/2 от размера на договорената в н.а. № .....2012 г. неустойка, дължима в случай на настъпване събитие евекция на купувача г.ф.ф. от процесния имот. С разпореждане № 66/13.01.2016 г. по посоченото гражданско дело съдът е конституирал Н. и Д.А. като трети лица помагачи на страната на ответника и е приел за разглеждане предявените срещу тях обратни иски. С влязло в сила съдебно решение № 216/13.07.2016 г. по същото дело е било признато за установено по отношение на ответника, че ищите са собственици на спорния имот и той е бил осъден да им предаде владението върху него. Със същото решение е бил развален, на основание чл.189, ал.1, вр. чл.87, ал.3 от ЗЗД, сключения на 31.07.2012 г., с н.а. № .....2012 г. договор за покупко-продажба на имота и Н. Р. А. и Д. А. са били осъдени да заплатят на г.ф.ф. сумата от 4 126.84 лева, като всеки от двамата заплати по 2 063.42 лева, представляваща половината от платената цена и разноските по договора, съгласно н.а. № .....2012 г., на основание чл.189, ал.1 от ЗЗД, както и сумата от 3 900 лева, представляваща частичен иск за неустойка, съгласно н.а. № .....2012 г., цялата в размер на 7 800 лева, като всеки от двамата заплати по 1 950 лева, на основание чл.92, ал.1 от ЗЗД. Наред с това, Н.Р.А. е била осъдена да заплати на г.ф.ф. деловодни разноски в размер на 415.94 лева, а Д. А. е бил осъден да заплати на г.ф.ф. деловодни разноски в размер на 1 146.69 лева.

Видно от приложеното по делото удостоверение за наследници продавачът по н.а. № .....2011 г. на нотариус рег. № 346 при НК, вписан в СВ под № .....2011 г., Ш. Ю. И., ЕГН ***** е починал на 27.07.2015 г. и оставил за наследници по закон – А. О. И. – преживяла съпруга, Айхан Ш. Ю. – син, починал на 19.04.2021 г. и Д. Т. Т., А. Т. Ш. и Ш. Т. Ш. – внуци, деца на починалия преди наследодателя, на 10.05.2013 г., негов син Т.Ш.Ю., които заместват баща си на основание чл.10, ал.1 от ЗН. Досежно ответницата Н. М. Ю. се установява, че е приживяла съпруга на Т.Ш.Ю., поради което същата попада извън кръга на наследниците на Ш. Ю. И..

При така установените факти, съдът прие следното от правна страна:

Съгласно чл.188 ЗЗД, продавачът отговаря, ако трети лица имат право на собственост или други права по отношение на вещта, които могат да противопоставят на купувача, освен ако последният е знаел това.

Съгласно чл.189, ал.1 ЗДД, ако продадената вещ принадлежи изцяло на трето лице, купувачът може да развали продажбата по реда на чл. 87. В този случай продавачът е длъжен да върне на купувача платената цена и да му заплати разноските по договора, както и необходимите и полезни разноски за вещта. За другите вреди продавачът отговаря съгласно общите правила за неизпълнение на задължението.

Съгласно чл.191 ЗДД, ако купувачът бъде съдебно отстранен, той може да иска от продавача още и стойността на плодовете, които е осъден да върне на третото лице, и заплащане на разноските по делото. Продавачът не отговаря за съдебното отстранение, ако не е бил привлечен в делото и ако докаже, че е имало достатъчно основание за отхвърляне на иска.

Съгласно чл.192 ЗДД, ако купувачът е знаел по време на продажбата за правата на третите лица, при съдебно отстранение той може да иска само връщане на цената. Това важи и когато продавачът е уговорил да не отговаря за съдебно отстранение. Съглашението, с което продавачът се освобождава от отговорност няма действие, ако той е премълчал известни нему права на трети лица.

Според цитираните разпоредби, когато купувачът бъде съдебно отстранен, тъй като вещта принадлежи изцяло на трето лице, той може да развали продажбата по реда на чл.87 ЗДД и да иска от продавача да му върне платената цена и разноските по договора, необходимите и полезни разноски за вещта и плодовете, които е бил осъден да върне на третото лице. За другите вреди, продавачът отговаря по общите правила за неизпълнение на задължението. Ако купувачът е знаел по време на продажбата за правата на третите лица, той може да иска само връщане на цената. Продавачът не отговаря за съдебното отстранение, ако не е бил привлечен в делото и ако докаже, че е имало достатъчно основание за отхвърляне на иска.

С ТР № 1/02.07.2021 г. по тълк. д. № 1/2019 г., ОСГТК на ВКС е постановено, че, съгласно чл.188 ЗДД продавачът отговаря, ако трети лица имат право на собственост или други права по отношение на вещта, които могат да противопоставят на купувача, освен ако последният е знаел това. В зависимост от това дали третите лица са предявили правата си, се отграничават две хипотези. В първата - третото лице ги е предявило и купувачът вече е отстранен от вещта, която е купил, въз основа на съдебно решение – в този случай е налице осъществена евикция. Във втората хипотеза правата на трето лице само са предявени по съдебен ред или дори още не са, но могат във всеки момент да бъдат и така противопоставени на купувача. Вещта още не му е отнета, но съществува реална заплаха от това – налице е евентуална евикция. Както евентуалната, така и осъществената евикция биват пълна или частична в зависимост от обема на правата на третото лице. Разпоредбите на чл.189, ал.1 ЗДД и чл.190, ал.1 ЗДД предвиждат, че ако продадената вещ принадлежи изцяло на трето лице, купувачът може да развали продажбата по реда на чл.87 ЗДД, а когато само част от продадената вещ принадлежи на трето лице или вещта е обременена с права на трето лице, купувачът да може да поиска разваляне на продажбата по съдебен ред, или - развалянето може да се поиска от купувача по негова преценка. След като законът при

евентуална евикция изрично е предвидил само право на купувача - приобретател на имота да може да развали договора при права на трето лице върху закупената от него вещ (имот), то следва да се приеме, че и при осъществена евикция последният има същото право. С влизане в сила на решението, с което, след като съдът е установил, че имотът принадлежи на трето лице, е отстранил приобретателя от него, не се разваля договорът за прехвърляне на имота, тъй като в предмета на делото не се включва по право и субективното право на купувача - приобретател на имота, да иска развалянето му поради неговото съществено, виновно неизпълнение. Обстоятелството, че купувачът е осъден да предаде целия имот по иск за собственост на трето лице, не води автоматично до извода, че продавачът е в състояние на пълно неизпълнение на задължението си да прехвърли собствеността. Силата на пресъдено нещо на влязлото в сила съдебно решение, с което купувачът е отстранен от един недвижим имот, поради това, че същият принадлежи на трето лице, ще се разпростре само върху спорното материално право, претендирано от ищеца (притежаващ права върху вещта), въведено от него чрез иска като предмет на делото и потвърдено с решението, а именно, че имотът му принадлежи и приобретателят следва да му го върне. При липса на предявен иск от купувача - приобретател на недвижим имот, за разваляне на договора, не може да се приеме, че влязлото в сила решение за неговото отстраняване от същия установява със сила на пресъдено нещо и съществуването на материалното му субективно право по чл.87, ал.3 ЗЗД с белезите, които го индивидуализират. Фактът, че купувачът е предал имота на третото лице, не влияе върху действието на договора, по силата на който е придобит имотът. Договорът продължава да е валиден и да обвързва страните до момента, в който купувачът упражни правото си да го развали. Следователно и при евентуална, и при реализирана евикция купувачът може да предяви иск за разваляне на договора за продажба по съдебен ред на основание чл.189, ал.1 във връзка с чл.87, ал.3 ЗЗД, а договорът за прехвърляне на вещни права върху чужд недвижим имот нито когато вещното право принадлежи изцяло на трето лице, нито когато част от вещта принадлежи на трето лице или вещта е обременена с права на трето лице, които са противопоставими на купувача, не се прекратява по право след влизане в сила на съдебното решение за съдебно отстраняване на купувача от имота.

Съгласно практиката на ВКС по чл.290 от ГПК, при евикция е налице неизпълнение на задължението на продавача да прехвърли правото на собственост, поради противопоставими права на трети лица и затова купувачът може да развали договора за продажба по реда на чл.87 от ЗЗД и да иска връщане на платената цена, както и разноските по договора, стига да е добросъвестен, т. е. да не е знаел, че купува от несобственик или, че трети лица имат права върху вещта. С развалянето отпада с обратна сила правното основание, на което продавачът задържа покупната цена, и ответникът дължи връщане на полученото по договора. Съгласно чл. 188 ЗЗД продавачът отговаря в две хипотези. В първата хипотеза третото лице е предявило правата си и купувачът вече е отстранен от вещта, която е купил, въз основа на съдебно решение по иск на трети лица - налице е осъществена евикция. Във втората хипотеза правата на трето лице само са предявени по съдебен ред или дори още не са предявени, но могат във всеки момент да бъдат предявени и противопоставени на купувача. Вещта още не му е отнета, но съществува реална заплаха от

това - налице е евентуална евикция. Законът не прави разлика между реализирана или предстояща евикция, защото и в двата случая става въпрос за пълно изпълнение или неточно изпълнение на задължението да се прехвърли правото на собственост, за налични права на трето лице, противопоставими на купувача, вече реализирани или които ще се реализират в бъдеще. Затова купувачът може да развали договора за продажба по реда на чл.87, ал.3 ЗЗД и да търси обезщетение за вредите, които претърпява от неизпълнението /чл.189, ал.1 ЗЗД/, стига да е добросъвестен, т.е. по време на купуването да не е знаел, че купува от неособственик или че трети лица имат права върху купуваното от него /чл.188 ЗЗД/. За уважаването на иска е ирелевантно дали третото лице е предявило правата си и купувачът е отстранен от вещта, или купувачът не е отстранен от вещта, защото към предявяването му е налице висящ спор или третото лице въобще не е предявило претенциите си по съдебен ред, но съществува възможност за това. Това е така, защото и в двата случая става въпрос за пълно изпълнение или неточно изпълнение на задължението да се прехвърли правото на собственост. Купувачът може да развали договора и да търси обезщетение за вредите и когато вещта все още не му е отнета, но съществува реална заплаха от това. Такава заплаха е налице винаги когато трето лице притежава правото на собственост върху продадения му имот, защото то може по всяко време да поиска вещта си. В искането за връщане на даденото поради неизпълнение на договора от другата страна, имплицитно се съдържа и искане договорът да бъде развален. Исковата молба има значението на покана, при положение, че към момента на постановяване на решението правоотношенията между страните сочат на неизпълнение от страна на длъжника по сключения договор. Съгласно чл.189, ал.1 ЗЗД, добросъвестният купувач може да претендира освен връщане на платената цена, още и обезщетение за вредите, причинени от неизпълнението на продавача - всички разноски, които е направил по договора, необходимите и полезни разноски за веща; за другите вреди продавачът отговаря съгласно общите правила за неизпълнение на задължението /предл. 3/. Добросъвестността на купувача е елемент от фактическия състав на правото му да развали договора и има правно значение за обхвата на отговорността на продавача за вреди. Обезщетението за вреди извън посочените в чл.189, ал.1 ЗЗД, съгласно същата разпоредба се определя по общите правила за неизпълнение на задължението - чл.82 и чл. 83 ЗЗД. Съгласно чл. 82 ЗЗД обезщетението обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, пряка и непосредствена последица от неизпълнението. Разноските по воденото дело от купувача срещу третото лице за запазване на имота, се обхващат от отговорността на продавача за вреди, тъй като са пряка и предвидима последица от неизпълнението. Длъжникът обаче се освобождава от отговорност за вредите, които кредиторът би могъл да избегне като положи грижата на добър стопанин, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 2 ЗЗД. Според изричната норма на чл.192, ал.1 ЗЗД, отговорността на продавача на чужда вещ се ограничава само до връщането на цената, когато при продажбата купувачът е знаел за правата на третите лица, т. е. когато е бил недобросъвестен. Знанието на купувача за правата на трети лица по отношение на вещта, не е пречка да бъде развален договора по реда на чл.87, ал.3 ЗЗД, но отговорността на продавача за евикция при недобросъвестност на купувача е ограничена до връщането на

платената цена, съгласно чл.192, ал.1 ЗЗД. Знанието трябва да е налице към момента на сключване на договора. В чл. 188 - чл. 192 ЗЗД няма презумпция за този факт. Когато продавачът е добросъвестен, по предявените искове на купувача в ангажиране на договорната му отговорност поради неизпълнение на основното задължение да прехвърли собствеността върху имота, продавачът следва да твърди и да докаже, че купувачът е знаел за правата на третото лице. Знанието на купувача е субективен факт, но той се проявява във факти от обективната действителност. Законът допуска това знание продавачът да докаже чрез косвени доказателства, но те следва да са в такава връзка, та да направят сигурен извода, че при сключването на договора купувачът е знаел за правото на собственост на третото лице. Законът възлага в задължение на нотариуса, а не на купувача да провери правото на собственост на продавача върху имота преди сключването на договора в необходимата нотариална форма (арг. от чл. 586, ал. 1 ГПК и чл. 22 ЗННД), включително нотариусът е длъжен да извърши справка за вписваните обстоятелства в имотния регистър. Вписването цели да се даде възможност на третите лица да узнаят за извършено разпореждане с имота или за заявените върху него претенции от трети лица, но закона не вменява в задължение на купувача да направи всички възможни проверки, за да се убеди, че имотът е собственост на продавача. Доколкото в хипотезата на чл.192, ал.1 от ЗЗД не съществува презумпция за знание у купувача за правата на третите лица върху имота към момента на сключване на договора, за да ограничи отговорността си, продавачът следва да твърди и да докаже, че купувачът е знаел за правата на третите лица. Знанието на такива факти, които дават основание за съмнение, че при определени условия ще възникнат права за трети на сделката лица е достатъчно, за да се приеме, че купувачът знае за правата на трети лица върху вещта по смисъла на чл. 188 ЗЗД във връзка с чл. 192, ал. 1 ЗЗД. В тези хипотези купувачът губи правото да иска от продавача на чуждата вещ стойността на плодовете, които той е осъден да върне на действителния собственик на вещта и има право само на връщане на платената цена, за разлика от общия случай на чл. 191, ал. 1 ЗЗД, когато купувачът е добросъвестен, тъй като купува чуждата вещ, без нито да знае, нито да предполага, че същата принадлежи на трето лице. Но това знание не е основание да се приеме, че за купувача не съществува възможността да иска разваляне на договора по реда на чл. 87 ал.3 ЗЗД.

Съгласно Тълкувателно решение № 7/2013 г. от 13.11.2014 г. по т. д. № 7/2013 г. на ОСГТК на ВКС е допустимо е правото на кредитора за обезщетяване на вредите от развалянето да се упражни въз основа клауза от разваления договор – неустойка за развалянето. Изрично е изключено правото на неустойка за забава, както и неустойка за всеки вид неизпълнение, ако договорът е развален на няколко основания. Изводът е, че кредиторът ще има право на неустойка за пълно неизпълнение, ако такава е уговорена, т. е. отговорността произтича от разваления договор.

В конкретния случай, се установи, че ищците са закупили от Ш. Ю. И., по силата на договор за покупко-продажба, чиято действителност не се оспорва и по отношение на който в хода на делото не се установяват данни да страда от пороци, водещи до неговата

нищожност, недвижим имот, който впоследствие са отчуждили с договор за покупко-продажба в полза на лицето г.ф.ф.. Това лице е било съдебно отстранено от имота с влязло в сила съдебно решение по предявен от други лица иск по чл.108 от ЗС, като ищците са били привлечени в производството като помагачи на ответника. В рамките на същото производство купувачът на имота е предявил срещу ищците обратни искове за разваляне на сключения помежду им договор за покупко-продажба и осъждане на ищците да му заплатят продажната цена на имота и разноските по прехвърлянето му, както и договорна неустойка за неизпълнение. С разглежданата искова молба, ищците претендират разваляне на сключения между тях и наследодателя на ответниците договор за покупко-продажба и осъждане на ответниците да им заплатят припадащата им се част от заплатената цена по развалиния договор за покупко-продажба, както и обезщетение за вреди в размер на 1 250 лева от общо причинените им вреди в размер на 5 689.47 лева, представляващи присъдени неустойка в размер на 3 900 лева и деловодни разноски в размер на 1 789.47 лева по решение № 216/13.07.2016 г. по гр.д. № 1160/2015 г. по описа на НПРС.

Изложеното е основание за съда да приеме, че, доколкото ищците са участвали в производството по гр.д. № 1160/2015 г. по описа на НПРС като трети лица помагачи на ответника по иска за ревандикиране на процесния имот и със сила на пресъдено нещо на постановеното по делото решение по отношение на същите е признато за установено, че третите лица – ищци по иска са собственици на процесния имот и следва да получат владението върху него, е налице хипотезата на осъществена пълна съдебна евикция.

На следващо място, от мотивите към решението на НПРС по посоченото гражданско дело и приложените по настоящото дело писмени доказателства се установи, че към датата на извършване на разпоредителната сделка между Ш. Ю. И. и ищците за имота не е имало вписани иски молби или вещни тежести, както и, че ищците са узнали за наличието на правен спор във връзка с него година по-късно, по повод образуваното ДП № 197/2012 г. по описа на ШРП. Действително в полза на третите лица, който са ревандикирали имота е имало вписан н.а. за собственост на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ от 10.05.1997 г. / л. 150 от делото /, но от събраните доказателства не се установява ищците да са знаели за него, нито за извършеното впоследствие обособяване на процесния имот от един от посочените в нотариалния акт. Предвид това и, че не е било задължение на ищците да извършат проверка относно наличието на визириания документ преди изповядване на сделката им, счита, че същите са били добросъвестни купувачи по смисъла на чл.188 от ЗЗД.

С оглед на горното и, че очевидно наследодателят Ш. Ю. И. не е могъл да прехвърли валидно право на собственост върху недвижимия имот, по силата на сключения между него и ищците договор за покупко-продажба, тъй като не е бил собственик, следва, че за последните са налице правен интерес и доказани основания да развалят този договор, поради което предявеният иск с правно основание чл.189, ал.1, вр. чл.87, ал.3 от ГПК е основателен и следва да се уважи спрямо законните наследници на Ш. Ю. И.. По отношение на ответницата Н. М. Ю. искът е неоснователен, тъй като същата няма качеството законен

наследник на Ш.Ю.И., респ. не е негов правопреемник като страна по договора за покупко-продажба.

Що се отнася до възраженията на ответниците, че ищите нямат право да искат разваляне на договора поради правото на продавача на възражение по чл.191, ал.2 от ЗЗД, съдът намира, че е изцяло неоснователно, тъй като за разваляне на договора за продажба поради евикция е от значение единствено дали ли е била такава. Дали продавачът е участвал в процеса по евикция на купувача си е без значение за правото на последния да развали договора по реда на чл.189 ЗЗД. И недобросъвестният купувач може да развали продажбата по реда на чл.87 ЗЗД, но при съдебно отстранение той може да иска само връщане на цената (решение № 224 от 18.10.2017 г. на ВКС по гр. д. № 4402/2016 г., IV г. о., ГК). Съгласно разпоредбата на чл.191 от ЗЗД, участието на продавача в производството по съдебно отстранение на купувача от имота е от значение единствено за обема на имуществената му отговорност. Ако е участвал в процеса по съдебното отстранение, продавачът отговаря и за присъдените на третото лице плодове и за съдебни разноски и няма право на възражение за зле воден процес. Ако не е участвал, не отговаря за плодове и разноските по делото (а само за продажната цена, разноските по договора и необходимите и полезни разноски за вещта), но само ако докаже възражението си за зле воден процес от купувача по делото за съдебното му отстранение.

Поради развалянето на договора за покупко-продажба и на основание чл.189, ал.1, изр. 2, вр. чл.88, ал.1 от ЗЗД, продавачът по сделката дължи на ищите и платената от тях цена за имота. Относно размера ѝ, се установява, че процесният имот, заедно с още един имот, а именно – лозе с площ от 1.385 дка, категория VI, местност ----- от землището на с. .... общ. Нови пазар, обл. Шумен да били закупени от ищите общо за сумата от 1 050 лева, без в договора да е била индивидуализирана цената на всеки от двата имота. Предвид това, съдът приема, че покупната цена на процесния имот следва да бъде определена според съотношението между площта на двата имота, или в размер на 889.83 лева, до която сума искът следва да бъде уважен по отношение законните наследници на Ш. Ю. И.. Върху присъдената сума се дължи и лихва за забава в размер на законната, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното ѝ плащане. В останалата му част, до пълния размер от 2 000 лева и по отношение на ответницата Н. М. Ю. искът е неоснователен и подлежи на отхвърляне.

Касателно претенциите на ищите за вреди, представляващи заплатени от тях неустойка по решението на НПРС по гр.д. № 1160/2015 г. и деловодни разноски по същото дело, от направените върху съдебния акт отметки се установява по категоричен начин, че за претендираните суми срещу ищите са били издадени изпълнителни листи, като ответниците не оспорват, че те са ги заплатили изцяло. На следващо място, се установи, че наследниците на Ш. Ю. И., починал преди датата на завеждане на исковата молба, не са били привлечени като трети лица и не са участвали по това дело. От друга страна, от материалите по посоченото дело, изявленията на ответниците и събраните в настоящото производство доказателства се установява, че ищите са оспорили предявения срещу тях от

приобретателя им обратен иск по чл.189, ал.1, вр. чл.87, ал.3 от ЗЗД, както и, че в мотивите към решението си по гр.д. № 1160/2015 г. съдът не е зачел правото на собственост върху имота на праводателя им Ш. Ю. И., произтичащо от договор за доброволна делба от 10.12.2010 г.. Изложеното, както и факта, че от датата на договора за доброволна делба до датата на завеждане на посоченото гражданско дело – 26.11.2015 г. не е могла да изтече нито кратката, нито общата придобивна давност е основание за съда да приеме за недоказано, че от страна на ишците е налице зле воден процес, както и, че е имало основание за отхвърляне на предявения от третите лица иск по чл.108 от ЗС, респ. на обратния иск на ответника по него по чл.189, ал.1 от ЗЗД, предявен срещу ишците. Предвид горното, намира възражението на ответниците по чл.191, ал.2 от ЗЗД за неоснователно. Ето защо и при наличието на безспорни доказателства, че ишците са заплатили по предявения срещу тях иск по чл.189, ал.1 от ЗЗД договорна неустойка по разваления договор за покупко-продажба в размер на 3 900 лева, както и деловодни разноски по гр.д. № 1160/2015 г. на НПСР в размер общо на 1 789.47 лева, съдът намира, че предявените частични искове за вреди от неизпълнението са основателни и доказани и следва да се уважат спрямо законните наследници на Ш. Ю. И.. По отношение на ответницата Н. М. Ю. искът е неоснователен, тъй като същата няма качеството законен наследник на Ш.Ю.И., респ. не е негов правопреемник като страна по договора за покупко-продажба.

В съответствие с изложените фактически и правни доводи съдът намира, че обжалваното решение е правилно и следва да се потвърди в частта, в която предявените искове са отхвърлени по отношение на ответницата Н. М. Ю., както и в частта, в която е искът по чл.55, ал.1, вр. чл.88, вр. чл.87, ал.3, вр. чл.189, ал.1 от ЗЗД е отхвърлен спрямо останалите ответници за сумата над 889.83 лева, до пълния размер от 2 000 лева. В останалата част, решението е неправилно и следва да се отмени, като бъде развален, сключеният с н.а. № ...../2011 г. по описа на нотариус ....., рег. №346 на НК, договор за покупко-продажба, по силата на който Ш. Ю. И., починал на 27.07.2015 г. продал на Н. Р. А. и Д. А. собствен недвижим имот, находящ се в с....., общ. Нови пазар, обл. Шумен: нива с площ от 7.478 дка, IV категория, в местността „.....“, имот № 018069, находящ се в землището на с. ...., с ЕКАТТЕ 11819, общ. Нови пазар, обл. Шумен, при граници - нива № 018070, кад. № 000039 - полски път, нива № 018029 и нива № 018028; ответниците А. О. И., Д. Т. Т., А. Т. Ш. и Ш. Т. Ш., в качеството им на наследници по закон на Ш. Ю. И., починал на 27.07.2015 г., бъдат осъдени да заплатят на Н. Р. А. и Д. А. съответната на частта им от наследството част от сумата от 889.83 лева, представляваща продажна цена на имота по н.а. № ...../2011 г. по описа на нотариус ....., рег. №346 на НК, а именно: по 117.97 лева всеки, ведно със законната лихва върху главницата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното заплащане на сумата и ответниците А. О. И., Д. Т. Т., А. Т. Ш. и Ш. Т. Ш., в качеството им на наследници по закон на Ш. Ю. И., починал на 27.07.2015 г., бъдат осъдени да заплатят на Н. Р. А. и Д. А. съответната на частта им от наследството част от сумата 1 250 лева от общо причинените на ишците вреди в размер на 5 689.47 лева, представляващи присъдена неустойка в размер на 3 900 лева и деловодни разноски в размер на 1 789.47 лева по решение № 216/13.07.2016 г. по гр.д. № 1160/2015 г. по описа на НПСР, а именно: по 250

лева всеки, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. Решението следва да се измени в частта за разносните, като бъде отменено в частта, в която ишците са били осъдени да заплатят на ответника Ш. Т. Ш. деловодни разноски в размер над 89.28 лева, или по 44.64 лева всеки и ответниците бъдат осъдени да заплатят на ишците деловодни разноски съобразно уважената част от исковете в размер на 991.28 лева.

Съобразно изхода от правния спор, въззиваемите А. О. И., Д. Т. Т., А. Т. Ш. и Ш. Т. Ш. дължат на жалбоподателите деловодни разноски за въззивна инстанция в размер на 450.71 лева, а жалбоподателите на въззиваемите А. О. И., Н. М. Ю., А. Т. Ш. и Ш. Т. Ш. – деловодни разноски в размер на 95.34 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 212/21.07.2022 г. по гр.д. № 946/2021 г. по описа на Районен съд – Нови пазар в ЧАСТТА, в която са отхвърлени като неоснователни и недоказани, предявения от Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН *****, двамата с постоянен адрес: с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен, ул. .... № 6 срещу ответниците А. О. И., с адрес: гр. Провадия, обл. Варна, ул. .... № 17, Д. Т. Т., с адрес: гр. Добрич, ж.к. .... № 22 вх. А ет. 2 ап. 6, А. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7 и Ш. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7, иск с правно основание чл.189 от ЗЗД, вр.чл.87 ал.3от ЗЗД за разваляне на договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в н.а. № ...../2011 г. по описа на нотариус ....., рег. №346 на НК, с който Ш. Ю. И. и А. О. И. са продали на Н. Р. А. следния свой собствен недвижим имот, находящ се в с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен: нива с площ от 7.478 дка, IV категория, в местността „.....“, имот № 018069, с ЕКАТТЕ 11819, при граници - нива № 018070, кад. № 000039 - полски път, нива № 018029 и нива №018028; предявения от Н. Р. А. и Д. А. иск за осъждане на ответниците А. О. И., Д. Т. Т., А. Т. Ш. и Ш. Т. Ш. да им заплатят сумата от 2000 лева, представляваща заплатената цена по договора за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху нея начиная от предявяване на иска, САМО за сумата над от 889.83 лева, и предявените от Н. Р. А. и Д. А. срещу ответниците А. О. И., Д. Т. Т., А. Т. Ш. и Ш. Т. Ш. искове с правно основание чл.45 от ЗЗД, както следва: 1/ Ответницата А. О. И. да бъде осъдена да заплати на ишците сумата от 1 500 лева, представляваща припадаща ѝ се част в размер на 12/16 от заплатената от ишците цена по разваления договор за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска в съда, както и на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на ишците и припадащата ѝ се част в размер на 12/16 от причинените им имуществени вреди в размер на 937.50 лева, от общо претендираната сума от ответниците в размер на 1 250 лева, от общо причинените на ишците вреди от 5 689.47 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на този иск в съда, както и съответната част от направените по делото разноски; 2/ Ответникът Д. Т. Т. да бъде осъден

да заплати на ищците сумата от 125 лева, представляваща припадаща му се част в размер на 1/16 от заплатената от ищците цена по разваления договор за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска в съда, както и на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на ищците и припадащата му се част в размер на 1/16 от причинените им имуществени вреди в размер на 78.125 лева, от общо претендираната сума от ответниците в размер на 1 250 лева, от общо причинените на ищците вреди от 5 689.47 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на този иск в съда, както и съответната част от направените по делото разноски; 3/ Ответницата А. Т. Ш. да бъде осъдена да заплати на ищците сумата от 125 лева, представляваща припадаща ѝ се част в размер на 1/16 от заплатената от ищците цена по разваления договор за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска в съда, както и на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на ищците и припадащата ѝ се част в размер на 1/16 от причинените им имуществени вреди в размер на 78.125 лева, от общо претендираната сума от ответниците в размер на 1 250 лева, от общо причинените на ищците вреди от 5 689.47 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на този иск в съда, както и съответната част от направените по делото разноски; 4/ Ответникът Ш. Т. Ш. да бъде осъден да заплати на ищците сумата от 125 лева, представляваща припадаща му се част в размер на 1/16 от заплатената от ищците цена по разваления договор за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска в съда, както и на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на ищците и припадащата му се част в размер на 1/16 от причинените им имуществени вреди в размер на 78.125 лева, от общо претендираната сума от ответниците в размер на 1 250 лева, от общо причинените на ищците вреди от 5 689.47 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на този иск в съда, както и в ЧАСТТА, в която Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН ***** са осъдени да заплатят на ответника Ш. Т. Ш. направените по делото разноски в размер над 89.28 лева или над 44.64 лева всеки, като вместо него постановява:

РАЗВАЛЯ, на основание чл.189, ал.1, вр. чл.87, ал.3 от ГПК договор за покупко-продажба, сключен с н.а. № ...../2011 г. по описа на нотариус ....., рег. №346 на НК, с който, Ш. Ю. И., ЕГН ....., починал на 27.07.2015 г. е продал на Н. Р. А., ЕГН ..... недвижим имот, находящ се в с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен: нива с площ от 7.478 дка, IV категория, в местността „.....“, имот № 018069, с ЕКАТТЕ 11819, при граници - нива № 018070, кад. № 000039 - полски път, нива № 018029 и нива № 018028.

ОСЪЖДА А. О. И., с адрес: гр. Провадия, обл. Варна, ул. .... № 17, Д. Т. Т., с адрес: гр. Добрич, ж.к. .... № 22 вх. А ет. 2 ап. 6, А. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7 и Ш. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7, в качеството им на наследници по закон на Ш. Ю. И., ЕГН ....., починал на 27.07.2015 г., да заплатят на Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН ....., двамата с постоянен адрес: с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен, ул. .... № 6 съответната на частта им от наследството част от сумата от 889.83 лева, представляваща продажна цена на имота по н.а. № ...../2011 г. по описа на нотариус ....., рег.

№346 на НК, а именно: по 117.97 лева всеки, ведно със законната лихва върху главницата от датата на завеждане на исковата молба – 07.07.2021 г. до окончателното заплащане на сумата.

ОСЪЖДА А. О. И., с адрес: гр. Провадия, обл. Варна, ул. .... № 17, Д. Т. Т., с адрес: гр. Добрич, ж.к. .... № 22 вх. А ет. 2 ап. 6, А. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7 и Ш. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7, в качеството им на наследници по закон на Ш. Ю. И., ЕГН *****, починал на 27.07.2015 г., да заплатят на Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН *****, двамата с постоянен адрес: с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен, ул. .... № 6 съответната на частта им от наследството част от сумата 1 250 лева от общо причинените на ищите вреди в размер на 5 689.47 лева, представляващи присъдена неустойка в размер на 3 900 лева и деловодни разноски в размер на 1 789.47 лева по решение № 216/13.07.2016 г. по гр.д. № 1160/2015 г. по описа на НПРС, а именно: по 250.00 лева всеки, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска – 07.07.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА А. О. И., с адрес: гр. Провадия, обл. Варна, ул. .... № 17, Д. Т. Т., с адрес: гр. Добрич, ж.к. .... № 22 вх. А ет. 2 ап. 6, А. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7 и Ш. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7 да заплатят на Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН *****, двамата с постоянен адрес: с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен, ул. .... № 6 деловодни разноски съобразно уважената част от исковете в размер на 991.28 лева.

ПОТВЪРЖДА решение № 212/21.07.2022 г. по гр.д. № 946/2021 г. по описа на Районен съд – Нови пазар в останалата му част.

ОСЪЖДА А. О. И., с адрес: гр. Провадия, обл. Варна, ул. .... № 17, Д. Т. Т., с адрес: гр. Добрич, ж.к. .... № 22 вх. А ет. 2 ап. 6, А. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7 и Ш. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7 да заплатят на Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН *****, двамата с постоянен адрес: с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен, ул. .... № 6 деловодни разноски за въззивна инстанция в размер на 450.71 лева.

ОСЪЖДА Н. Р. А. с ЕГН ***** и Д. А. с ЕГН *****, двамата с постоянен адрес: с. ...., общ. Нови пазар, обл. Шумен, ул. .... № 6 да заплатят на А. О. И., с адрес: гр. Провадия, обл. Варна, ул. .... № 17, Н. М. Ю., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7, А. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7 и Ш. Т. Ш., с адрес: гр. Провадия, ул. .... № 7 деловодни разноски във въззивното производство в размер на 95.34 лева.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____